

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľa **JP**, bytom H, Z, proti odporkyni **SP, Ú, U** o vdovecký dôchodok, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 7. novembra 2006, č.k. 38Sd/20/2006-18, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 7. novembra 2006, č.k. 38Sd/20/2006-18, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie odporkyne zo 19. októbra 2005, číslo X ktorým odporkyňa podľa § 260 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zsp“) zamietla žiadosť navrhovateľa o vdovecký dôchodok pre nesplnenie podmienok na priznanie tejto dávky a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Po preskúmaní rozhodnutia odporkyne krajský súd dospel k záveru, že nárok na uvoľnenie výplaty vdoveckého dôchodku, ktorý si navrhovateľ uplatnil od septembra 2005, odkedy jeho dcéra Ľubica pokračuje v štúdiu, odporkyňa neposúdila podľa § 74 zsp.

Odporkyňa v odvolaní proti rozsudku súdu žiadala, aby bol rozsudok krajského súdu zmenený a rozhodnutie odporkyne z 19. októbra 2005 potvrdené ako vecne správne. S právnym posúdením zákonnosti rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o obnovu výplaty vdoveckého dôchodku po manželke, ktorá zomrela 29. marca 2001, krajským súdom podľa § 264 a § 74 ods. 6 zsp. v odôvodnení rozhodnutia nesúhlasí. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vdovecký dôchodok

posúdené podľa § 260 ods. 1 zsp. považuje za vecne správne, pretože navrhovateľ sa stal vdovcom za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov a nárok na výplatu vdoveckého dôchodku mu netrval k 31. decembru 2003. Podľa odporkyne nemožno postupovať podľa § 264 ods. 1 zsp., pretože toto ustanovenie nepripúšťa jeho analogické uplatnenie na posúdenie nároku na vdovecký dôchodok, na ktorý pôvodne vznikol nárok podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 a navrhovateľ ani nemal nárok na vdovecký dôchodok ku dňu 31. februára 2003. Tvrdí, že nárok vdovca na vdovecký dôchodok nie je možné posúdiť za obdobie od 1. januára 2004 s poukazom na § 259 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 721/2004 Z.z. ani podľa § 48a zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení z dôvodu, že podľa § 259 ods. 1 zsp. by bolo možné postupovať len v prípade, že nárok na vdovecký dôchodok trval k 31. decembru 2003, alebo ak by boli podmienky nároku na tento dôchodok opätovne splnené pred 1. januárom 2004. Zákon o sociálnom poistení v prechodných ustanoveniach neupravuje opätovný nárok vdovca na vdovecký dôchodok, na ktorý vznikol nárok podľa právnych predpisov účinných pred 1. januárom 2004. Rozhodujúcim pre určenie výšky dávky nie je právny predpis platný v deň vydania rozhodnutia, ani v deň doručenia rozhodnutia o tejto dávke, ale právny predpis platný v čase vzniku nároku na dávku. O nároku na vdovecký dôchodok nemožno rozhodnúť podľa § 74 ods. 6 v spojení s ods. 1 až 5 zsp, pretože uvedené ustanovenie sa vzťahuje na právne vzťahy, ktoré vznikli za účinnosti zsp, t.j. od 1. januára 2004.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uplatnených v odvolaní. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno priznať úspech.

Zo spisov odvolací súd zistil, že navrhovateľ bol poberateľom vdoveckého dôchodku do 31. augusta 2003. Od septembra 2005 podal novú žiadosť o tento dôchodok, lebo sa začal starať o nezaopatrenú dcéru.

Odporkyňa vychádzajúc z toho, že keď bol vdovecký dôchodok priznaný podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, žiadateľ o uvoľnenie výplaty dávky od septembra 2005 nespĺňa podmienky uvedené v § 260 zsp.

Zákon č. 461/2003 Z.z. neupravuje v prechodných ustanoveniach vznik opätovného nároku na vdovecký dôchodok z dôvodu opätovnej starostlivosti vdovca o nezaopatrené dieťa. K vzniku nároku na vdovecký dôchodok vždy dôjde (§ 74 ods. 1 zsp.), ak sa vdovec začne starať o nezaopatrené dieťa .

Vzhľadom na to, že navrhovateľ sa začal starať o nezaopatrené dieťa, odvolací súd konštatuje, že krajský súd vecne správne rozhodol, keď zrušil rozhodnutie sociálnej poisťovne a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľovi vznikol nový nárok na dávku. Za účinnosti nového právneho predpisu (zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení) nastala nová skutočnosť tým, že sa začal starať o nezaopatrené dieťa, s ktorou tak predchádzajúca právna úprava, ako

aj súčasná právna úprava spája vznik nového nároku na výplatu vdoveckého dôchodku, resp. nárok na jeho ďalšie poberanie.

Námietka odporkyne uplatnená v odvolaní spočívajúca v tom, že nemožno rozhodnúť o požadovanom nároku podľa § 74 ods. 6 v spojení s ods. 1 až 5 zsp pretože nárok na tento dôchodok mu zanikol dňom 20. septembra 2003, je preto neopodstatnená.

Odvolací súd sa preto stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP v spojení s § 246c druhá veta OSP potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. januára 2008

Anna Žáková v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová